

ZPRAVODAJ

chebské farnosti

leden, únor 2025

EDITORIAL

Tak je to tady znovu. Vánoce zmizely rychleji než cukroví v misce, stromeček pomalu opadá a kalendář nás nutí psát rok, který si ještě několik týdnů budeme plést. Ano, je tady nový rok, ten zvláštní čas, kdy si všichni slibujeme, že budeme lepší, zdravější, že konečně přestaneme kouřit nebo jíst tolik čokolády. Anebo že třeba budeme každé ráno cvičit. Jak to nakonec všechno dopadne, víme všichni, nebo alespoň skoro všichni.

Ale co kdybychom si, aspoň já, dali jedno jednoduché předsevzetí: žít tak, abychom kolem sebe šířili víc radosti a pohody nežli chaosu a nevěle? Nemusíme hned všechno radikálně změnit. Stačí maličkost. Usmát se ráno na ulici na souseda, zvednout telefon a zavolat někomu, komu jste už dlouho nevolali, navštívit někoho, o kom víte, že žije sám? Podarovat druhé vlídným slovem? Modleme se za to, abychom dokázali být světlým pro druhé, v rodinách, mezi přáteli i všude tam, kam nás Bůh zavede.

A hlavně nezapomínejme ani v tom novém roce, že s námi stále kráčí Ten, který nám dává nový začátek každý den. Takže pokud selžeme, můžeme to zkusit znovu. A znovu. Nový rok je sice příležitost, ale Bůh nám dává nové šance pořád, nejen 1. ledna.

A jestli vám něco jiného nevyjde, aspoň si zkuste konečně nařídit budík na správný čas. Protože i malý krok je krok dopředu.

Požehnaný nový rok naplněný láskou, vírou a pokojem přeje za redakci.

rym

BLAHOPŘEJEME

V modlitbách děkujeme a pamatujeme zvláště na ty z naší farnosti, kteří v tomto období oslavují své narozeniny:

v lednu: Libor Buček, Helena Čverha, Miluše Fuchsová, Marie Alois Kunová, Dominika Petík, Uršula Pospíšilová, Marie Šalátová, Jaroslav Šašek, Miroslava Wolfová, Helena Zelinová

v únoru: Marie Fraňková, Hana Houdková, Marie Janatková, Simona Jelínková, Jana Karasová, Helga Malcová, Marie Mařincová, Irena Matějková, Zdeňka Nykodýmová, Hynek Papež, Růžena Polívková, Marie Sabadinová, Zdeňka Skubeničová, Aloiz Vörös, Marie Vrátníková

SLOVO BISKUPA

PASTÝŘSKÝ LIST 2025

Sestry a bratři,

obracím se na Vás jako již tradičně při vstupu do nového roku a vyprošuji jednotlivě každému z Vás, Vašim rodinám i farnostem hojnost pokoje a Boží ochranu pro celý rok 2025.

Pro celou katolickou Církev je to jubilejní rok a papež František nás všechny povzbuzuje: „*Nadcházející jubileum může významně přispět k obnovení atmosféry naděje a důvěry jako předešlé k obnově a znovuzrození, které si tak naléhavě přejeme; proto jsem za motto jubilea zvolil: Poutníci naděje. To se nám skutečně podaří, pokud budeme schopni obnovit smysl pro všeobecné bratrství a odmítneme zavírat oči před neštěstím bující chudoby, která milionům mužů, žen, mladých lidí a dětí brání žít způsobem hodným naší lidské důstojnosti.*“

Pro nás zde v plzeňské diecézi je to již druhý rok synodního rozlišování, kudy nás dobrý Bůh chce vést, abychom byli v tomto neklidném světě jeho svědky, a v pokoji i radosti žili z víry v našeho Pána Ježíše Krista.

Delegáti a delegátky z téměř všech farností, zástupci kněží, jáhnů, škol, Charity, mládeže, řeholníků a řeholnic, komunit a dalších uskupení z naší diecéze stvrdili loni na podzim na prvním společném synodním setkání drtivou většinou hlasů dokument, který vznikl na základě názorů synodních skupinek a zaslaných dotazníků z celé diecéze. Jeho text se snaží vystihnout společný pohled na realitu, ve které v našich farnostech i v celé diecézi žijeme. Z něj budeme nyní vycházet při hledání cesty, po které se máme vydat dál. Ze způsobu, jak tento první synodní dokument

vznikal, mám velkou radost, doporučuji ho Vám všem k přečtení a vnímám ho jako společné východisko pro naše další putování.

Společně se nyní ptáme, kterým směrem se vydat? Jak najít tu správnou cestu?

Cíl je docela jasný — Boží království. Ale jaká cesta vede v realitě dnešního světa až do Božího království? Základní odpovědí nám jsou slova Písma, která jsem zvolil jako **diecézní motto na tento rok: „Já jsem ta cesta“ (Jan 14,6).**

Je to Ježíšova odpověď na otázku apoštola Tomáše „Kudy se vydat, když cestu neznáme?“

Tomáš se tak ptá — na první dojem možná přihloupě — ve chvíli, kdy společně s ostatními apoštoly dychtivě naslouchá Ježíšovým slovům o známé cestě k domovu, který je připraven u nebeského Otce pro všechny Ježíšovi učedníky a učednice. Tomášova otázka však není vůbec hloupá, naopak. Je to otázka poctivá, toužící po konkrétní odpovědi použitelné při snaze žít z víry v jasných podmínkách běžného života.

Ježíšova odpověď — alespoň tak, jak nám ji zachoval evangelista Jan — učedníky ale v pochopení, kudy ho následovat, posune jen o kousek. „Já jsem ta cesta.“

Ježíš zdůrazní, že jen v NĚM — v jeho blízkosti, skrze NĚHO a s jeho pomocí — je možné cestu do Božího království nalézt. Nalezení cesty tedy není výsledek sebejistého lidského plánování, ale je to dar od samotného Boha, kterého se člověk snaží poznat a být mu co nejblíže. A to v síle DUCHA, jehož Ježíš svým učedníkům slibuje jako Pomocníka a Inspirátora hned vzápětí.

To ale je, sestry a bratři, již odpověď mnohem více konkrétní. Odpověď, která

má zcela klíčový význam i pro další hledání kudy v naší diecézi.

Jestliže chceme při slavení diecézní synody hledat kudy dál podle Božího návodu, pak je zcela zásadní, abychom doprostřed postavili Krista. S ním se musíme každý jednotlivě i jako celé naše společenství setkat a trvale ho zvat do svého života.

Je třeba, abychom zcela konkrétní cesty vedoucí k tomuto setkání objevovali v síle Božího Ducha, Ducha rady, kterého budeme vzývat a zvat do nejtajnějších zákoutí našich duší i celého našeho společenství. On jediný nás může vést správným směrem. On jediný je zárukou toho, že nezaobloudíme, že se nenecháme zmást naším strachem z měnícího se světa či oklamat pochvalami nebo pochybnostmi lidí kolem nás. On jediný nás může uchránit od rozdělení a vnitřních napětí při rozdílnosti našich pohledů.

Chtěl bych proto, každého z Vás, úplně každého, kdo slyšíte (nebo budete číst) tato má slova, pozvat, abyste i Vy přispěli ke společnému hledání cesty kudy dál v naší diecézi. A to tím, že ve chvílce ticha co nejdříve každý pozvete Krista do svého života a Ducha svatého požádáte, aby právě Vás vedl v nastávajícím roce.

Jestliže budeme v síle Ducha svatého blízko Kristu jako jednotlivci v té pestrosti, již vytváříme a která je bohatstvím ale i náročností pro naši společnou cestu, pak budeme blízko našemu Pánu i jako celek. Když takto jako diecéze vstoupíme do nového roku, učiníme důležitý krok na cestě do Božího království. A tedy i velmi potřebný krok našeho společného synodního putování. V rámci něho se již 18. ledna setkám se synodními delegáty a delegátkami ke společné modlitbě a synodnímu hledání.

Mou prosbou pak je, abyste nezůstali se zvaním Ježíše Krista a zváním Ducha svatého jen u novoročního jednorázového předsevzetí, ale aby tato forma střelné modlitby Vás provázela po celý nastávající rok co nejčastěji.

Děkuji Vám za to. Je to ten nejlepší a vlastně jediný správný způsob, jak hledat společnou cestu v síle Ducha i pro celé společenství sester a bratří v naší plzeňské diecézi.

Sestry a bratří, přeji a vyprošuji všem Boží blízkost v roce 2025 a těším se na společnou cestu do Božího království.

Žehnám Vám ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

+ *Váš biskup Tomáš*

SVATÝ ROK

POUTNÍCI NADĚJE

Papež František zvolil pro tento Svatý rok téma „Poutníci naděje“, které odkazuje na potřebu naděje a solidarity v dnešním světě.

Jednotlivé akce jubilejního roku jsou jen cestou k cíli

V prosinci nás papež František pozval svěřit Bohu celý následující rok, aby byl pro

nás opravdu Svatým rokem: „Modleme se, aby tento Jubilejní rok posílil naši víru, a tak nám pomohl poznávat vzkříšeného Krista v každodenním životě a aby nás proměnil v poutníky křesťanské naděje“ (z Apoštolátu modlitby).....I pro nás je Jubilejní rok, který jsme v církvi začali slavit 24. prosince, jen prostředek. Jednotlivé akce Jubilejního roku mají být cestou k cíli. Co je tím cílem? Posílit svou víru jako

vztah s Kristem a naučit se čerpat Boží dar naděje. Před otevřením Jubilea nás Svátý Otec vyzíval uvědomit si tento cíl a modlit se za jeho dosažení. Velká celocírkevní akce s mottem „Poutníci naděje“ je jako odrazový můstek k něčemu, co se teprve v našich životech může a má stát.

Vytvořit prostor, kde může působit Duch svatý

Všechny "duchovní akce" slouží jen k vytvoření prostoru, ve kterém může působit Duch svatý. A tak i tento Svátý rok se organizuje kvůli příležitostem zakusit Boží dotek jako něco velmi osobního a určujícího na celý život.

Jubilejní rok se tak pro nás může stát jakýmsi duchovním cvičením. Sv. Ignác z Loyoly doporučuje před každým duchovním cvičením předem vyslovit prosbu o ovoce. To, jak ji Bůh vyslechne, musíme nechat na něm, ale svou touhu si potřebujeme uvědomit a můžeme se pokusit ji i vyjádřit.

Může to být např. touha po vnitřním uzdravení nebo obrácení. Nic takového si nemůžeme naprogramovat, ani nárokovat. Můžeme je jen přijmout jako Boží dar, který přijde znenadání. My sami však musíme udělat vše pro to, abychom ten dar, Boží dotek, ve správnou chvíli vnímavě zachytili a přijali. My konáme svůj díl a Bůh udělá ten svůj.

Poutník není tulák

Důležitou součástí Svátého roku je i putování. Kráčet znamená vystavit se Božímu vlivu, tak jako se při putování vystavujeme větru, slunci a dešti, ale zejména setkáním s lidmi. Ježíš se nám může dávat poznat v nečekaných okamžicích.

Poutník ale není tulák. Poutník má na paměti svůj cíl a při kráčení se opětovně svěřuje Bohu. Cesta se pak pro něj stává modlitbou. Přeorientovat se na poutníky křesťanské naděje znamená stát se muži

a ženami modlitby. Každým krokem si vyprošovat vytoužené duchovní ovoce a mít také ochotu se o přijaté ovoce podělit. Sdílet cestu s jinými a přát posílení naděje i jim.

Naději si sami neumíme dát

Ústředním tématem nadcházejícího jubilejního roku je téma naděje.

Náš svět potřebuje naději, ale sám si ji neumí dát. Cesta k naději vede skrze Ježíše Krista. On je Bůh s námi, Emmanuel, Bůh, který se z lásky k nám stal jedním z nás. Je symbolické, že jsme do Svátého roku vstoupili právě na Štědrý den, ve svaté noci Narození Páně, jehož jedním jménem je Emmanuel - Bůh s námi.

Ať tento Jubilejní rok posílí naši víru a naději v každodenním životě

Smyslem Jubilejního roku je prožívat radost ze setkání s živým Ježíšem v našem každodenním životě. Znamená to stát se poutníkem naděje, být na cestě a žít v osobním vztahu s Bohem mého života. Apoštol Pavel to vyjadřuje slovy: „Vždyť pro mě život je Kristus“ (Flp 1,21) a „Už nežiji já, ale žije ve mně Kristus“ (Gal 2,20).

Modleme se tedy na úmysl papeže Františka,

„aby tento Jubilejní rok posílil naši víru, a tak nám pomohl poznávat vzkříšeného Krista v každodenním životě a aby nás proměnil v poutníky křesťanské naděje.“

(podle:

Pastorace.cz/clanky/co-je-cilem-svateho-jubilejního-roku)

kráceno

red

SYNODA

MISTŘE, KDE BYDLÍŠ?

ZÁVĚREČNÝ DOKUMENT
I. ETAPY DIECÉZNÍ SYNODY
DIECÉZE PLZEŇSKÉ

ÚVOD

Biskup Tomáš určil hlavní téma synody Společně s nadějí: **Život v Kristu uprostřed dnešní reality** a stanovil tři základní synodní otázky, podle kterých je strukturována první část Závěrečného dokumentu I. etapy diecézní synody. Cílem tohoto dokumentu je POPSAT co nejvěrohodněji dnešní situaci plzeňské diecéze a pokusit se jí hlouběji POROZUMĚT. A to proto, abychom realitu, ve které žijeme, mohli PŘIJMOUT jako společné východisko pro další úvahy.

Hlubším pozváním na společnou cestu I. etapy diecézní synody byl pak pro nás i pro celou diecézi pastýřský list biskupa Tomáše k mottu prvního synodního roku „*Mistře, kde bydlíš?*“ (Jan 1,39).

Ve svém listě nám všem biskup Tomáš položil na srdce toto:

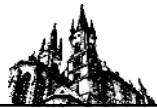
„Sestry a bratři, zvu Vás do prvního roku synodního hledání, ve kterém se budeme ptát, kde v naší diecézi v současných ča-

sech Bůh bydlí. Která jsou ta místa a při jakých příležitostech se daří, aby se s Ním také setkali lidé z našeho okolí, lidé hledající, kteří nepatří přímo do našeho společenství...“

Sestry a bratři, ptejte se Boha, ptejte se sami sebe, ptejte se v našich společenstvích, ptejte se v celé diecézi: kde Mistře v této chvíli jsi k nalezení, kde je možné se s tebou potkat, kudy nám jdeš vstříc a kde tě naopak hledáme sice s velkým úsilím, ale marně, protože tam už dávno nejsi? Mistře, kde bydlíš Ty, milující a blízký Pán našich životů, Ty, který stojíš po naší pravici a chráníš nás v těžkých dobách současnosti?“ Tímto pozváním jsme se během celého letošního roku (2024) nechali při mnoha různých příležitostech vést k vzájemnému naslouchání. Snažili jsme se jím nechat vést i při tvorbě tohoto dokumentu. Budeme mít radost z toho, když se tímto pozváním necháte inspirovat i vy při osobní meditaci nad tímto dokumentem a při jeho společné reflexi ve vašich farnostech, komunitách a společenstvích.

*Synodní tým
synoda.bip.cz/tym*

MIKULÁŠ A ALŽBĚTA

O SVATÉM VINCENTOVI

KDO BYL SV. VINCENT?

Vstupujeme-li do kostela sv. Mikuláše jako obyčejně jeho jižním vchodem, v kostelní lodi po naší pravé ruce spatříme oltář, na kterém odpočívají ostatky mučedníka svatého Vincenta. Oltář prošel, stejně jako ostatní zařízení kostela, „modernizací“ v novogotickém stylu, zřízen byl však

v období vrcholného baroka. Baroko se vyznačovalo velkou a neskrývanou citovostí, zbožností i okázalou nádherou, která měla, obzvláště v kostelích, stvořit kousek nebe na zemi. Barokní člověk vřele uctíval světce jako vzory dokonalého života, přímluvce i ochránce. Vedle světců a mučedníků barokní doby, například Jana Nepomuckého (svatořečen r. 1729), Františka Xaverského, Karla Boromejského či Ignáce z Loyoly,

vyrostl kult dosud neznámých světců z období římského pronásledování křesťanů v prvních staletích po Kristu. To úzce souviselo se znovuobjevením římských katakomb v roce 1587. Křesťané v Římě ostatky svých souputníků, kteří pro víru zemřeli, pochovávali tajně na pohřebištích, která se nacházela při cestách vedoucích z města či v katakombách vyhloubených na cestách za městem. Uvnitř města totiž platil zákaz pohřbívání. V Římě bylo vyhloubeno 54 katakomb a jejich celková délka činila asi 880 km. V sarkofázích či ve stěnách těchto spleťtých chodeb a prostor, kde se zároveň odehrával náboženský život pronásledovaných křesťanů, odpočívaly a dodnes odpočívají za hliněnou tabulkou se jménem ostatky prvních uctívaných mučedníků.

Již papež Klement I. (papežem kolem r. 90) jmenoval notáře, kteří měli zaznamenávat životopisy a okolnosti úmrtí těchto mučedníků. Jenže zaznamenat život a smrt každého umučeného křesťana v jejich silách nebylo. Proto notáři a jejich pomocní diakonové pořizovali alespoň jmenné seznamy, a často tedy známe pouze jméno v katakombách pohřbeného mučedníka. Jakmile pronásledování křesťanů ustalo, pustila se církev do budování kostelů. Věřící do nich pak z krypt přenášeli ostatky mučedníků a ukládali je na čestná místa v blízkosti oltáře. Aby nedocházelo ke zmatkům či podvodům, světil papež právo vyzdvihovat relikvie z katakomb pouze Kongregaci pro odpustky a svaté ostatky. Pověřený biskup vždy relikvie zapečetil ve schránce a přiložil písemné osvědčení o jejich pravosti. Teprve pak mohly být ostatky předány k uctívání. Avšak ještě předtím, než byly relikvie uloženy v příslušném kostele, musel místní biskup znovu zkontrolovat pravost a neporušenost pečeti na schránce, schránku otevřít, zkontrolovat relikvie a jejich pravost opět potvrdit.

Jméno svatého Vincenta, který odpočívá v chebském farním kostele, najdeme ve

zmíněném seznamu křesťanů umučených v Římě. Jenže Vincentů je v tomto seznamu celkem 15 a o svatém ochránci Chebu lze s jistotou říci pouze to, že svůj život položil pro víru někdy ve druhém, či třetím století po Kristu. Joseph Schamm v kronice chebského arciděkanství, kterou psal v polovině 19. století, uvedl, že dochované ostatky nevykazují zranění, všeobecně se proto předpokládá, že byl sťat. Vincentovo tělo křesťané pohřbili v Calepodiových katakombách na silnici Via Aurelia. Z Calepodiových katakomb nechal jeho ostatky vyzvednout papež Inocenc XI. (papežem 1676–1689). V srpnu roku 1689 tento papež zemřel a kardinálové v konkláve zvolili novým papežem Alexandra VIII. Konkláve se účastnil také kardinál Leopold Karl von Kollonitsch (česky Leopold Karel z Kolonice) a nově zvolený papež právě jemu ostatky sv. mučedníka Vincenta daroval. Uloženy byly v dřevěné schránce opatřené pečeti představeného apoštolské kaple a pečeti papežovou. Listinu, která předání ostatků světce kardinálu Kollonitschovi potvrzuje, vydal biskup Joseph Eusanius v Římě dne 16. září 1689.

(O kardinálu Leopoldu K. von Kollonitsch a jeho vztahu k Chebu se dočtete příště)

*Mgr. Hana Knetlová,
Státní okresní archiv Cheb*

FOTOGRAFIE, KTERÉ NAŠLY DOMOV

„Fotografie, které našly domov“ je název výstavy v našem chrámu a zve vás na zajímavé snímky pořízené lidmi bez přístřeší. Přijďte se podívat do konce ledna.

red

POMOC POTŘEBNÝM

PODĚKOVÁNÍ za Strom splněných přání a vánoční oběd pro klienty denního centra

Milí farníci a farnice,
moc Vám všem děkuji za ochotu a rychlost, s jakou jste si na začátku adventu rozebrali lístečky s přáními a také, jak jste je krásně splnili. Bylo velice milé, že některé dárky nebyly nakoupené, ale Jana Haklová je se svými žáky vyrobila. Vaše štedrost umožnila zažít radost ze splněného přání

těm, kteří tohle obvykle nezažívají.

Také mám vyřídít velké díky Danielu Danyi, který zařídil výborný vánoční oběd pro 40 klientů Denního centra. Ten jsme ještě doplnili balíčky s teplými ponožkami, rukavicemi a něčím dobrým na zub.

Všichni obdarovaní vyjádřili vděčnost a spolu s námi se připojují s přáním dobrého roku plného požehnání pro Vás a Vaše blízké.

Eva Kolařová

CESTY VÍRY

SLOVO ŽIVOTA

„*Věříš tomu?*“ (Jan 11,26)

Ježíš přichází do Betánie, kde před čtyřmi dny zemřel Lazar. Jeho sestra Marta, která se o Ježíšovi dozvěděla, mu plna naděje běží naproti. Evangelium zdůrazňuje, že Ježíš ji, její sestru Marii a Lazara měl velmi rád. Ačkoli je Marta sklíčená, projevuje Pánu svou důvěru a je přesvědčena, že kdyby byl přítomen před bratrovou smrtí, byl by tento ještě naživu, ale že i nyní bude vyslyšena jakákoli jeho prosba k Bohu. „Tvůj bratr vstane.“ (Jan 11,23), ujišťuje ji v tu chvíli Ježíš. „*Věříš tomu?*“

Poté, co objasní, že má na mysli Lazarův návrat k fyzickému životu zde a nyní, a nikoli pouze život, který čeká věřící po smrti, Ježíš žádá Martu, aby přilnula k víře, a to nejen proto, aby vykonal jeden ze svých zázraků – které evangelista Jan nazývá „znameními“ – ale aby jí, stejně jako všem věřícím, daroval nový život a vzkříšení. „Já jsem vzkříšení a život“ (Jan 11,25), říká Ježíš. A víra, kterou od ní žádá, je osobní vztah s ním, aktivní a dynamické přilnutí. Víra není jako přijetí smlouvy, kterou člo-

věk jednou podepíše a pak už se na ni nepodívá, ale je to skutečnost, která proměňuje každodenní život a postupuje jím.

Ježíš zve k novému životu tady a teď. Zve nás, abychom ho prožívali každý den s vědomím, že – jak jsme znovu objevili o Vánocích – on sám nám ho přinesl, když nás hledal jako první a přišel mezi nás.

Jak odpovědět na jeho otázku? Podívejme se na Martu, Lazarovu sestru. V dialogu s Ježíšem mu naplno vyznává svou víru. Řecký originál to vyjadřuje s ještě větším důrazem. „Věřím“, které vyslovila, znamená „dospěla jsem k víře“, „věřím pevně“, že „ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět“, se všemi důsledky. Je to přesvědčení, které dozrávalo v průběhu času a bylo prověřeno různými okolnostmi, s nimiž se v životě setkala.

Pán svou otázku adresuje také mně. I mě žádá o velkorysou důvěru v něj a o přilnutí k jeho způsobu života, který je založen na velkorysém a konkrétním lásce ke všem. Vytrvalost dovede ke zralosti mou víru, která bude silít, když budu den za dnem vidět, jak se pravda Ježíšových slov uskutečňuje,

a která se nezapomene projevit v mém každodenním jednání vůči všem. Mezitím si můžeme osvojit prosbu apoštolů vůči Ježíši: „Dej nám více víry“ (Lk 17,5).

„Věříš tomu?“

„Jedna z mých dcer přišla o práci spolu se všemi svými kolegy, protože vláda zrušila úřad, ve kterém pracovali,“ vypráví Patricia z Jižní Ameriky. „Na protest se utábořili před úřadem. Snažila jsem se je podpořit tím, že jsem se účastnila některých jejich aktivit, nosila jim jídlo nebo se s nimi prostě zastavila a povídala si s nimi.“

Na Zelený čtvrtek se skupina kněží, kteří je doprovázeli, rozhodla slavit obřad, při němž také nabídli prostor k naslouchání,

přečetli evangelium a vykonali úkon mytí nohou na památku toho, co učinil Ježíš. Většina přítomných nebyli věřící lidé. Přesto to byl okamžik hlubokého sjednocení, bratrství a naděje. Cítili se být přijati a s dojetím děkovali kněžím, kteří je doprovázeli v jejich nejistotě a utrpení.“

Toto Ježíšovo slovo bylo vybráno jako *téma Týdne modliteb za jednotu křesťanů 2025*. Modleme se tedy a usilujme o to, aby naše společná víra byla hnací silou hledání bratrství se všemi: je to Boží návrh a přání pro lidstvo, ale vyžaduje naši spolupráci. Modlitba a činy budou mít účinek, pokud budou vycházet z této důvěry v Boha a našeho jednání v souladu s ní. (tým Sž)

FÓRUM

VÁNOČNÍ KONCERT

Zažila jsem letos o těchto vánočních svátcích něco krásného. Nezabaleného. Věřím, že takovéto dárky prostě přichází z nebe....

Navštívila jsem ve Znojmě svou 95letou babičku a jednoduše bez okolků ji vzala na koncert cimbálové muziky do kostela sv. Mikuláše ve Znojmě. Nikdy jsme dosud spolu na žádném koncertě, ani v kostele nebyly.

Byl to můj naprosto spontánní nápad a babička úplně stejně rekla okamžitě:

"Tak jo. 😊"

Vůbec jsem nepřemýšlela nad tím, co by se mohlo stát, kdyby něco.... Jednoduše jsme vyrazili a všechno klaplo.

Babička denně cvičí a je to znát na její kondici. Sestríčky v domě pro seniory jí říkají naše gymnastka Maruška. "Máme se od ní co učit."

Chodítko, které už teď při chůzi potřebuje, jsme naložili do auta a vyrazili do kostela raději dříve.... Modlit jsem se nestihla a začala, až když jsme v kostele neviděli

s Lukášem téměř žádné nerezervované místo v lavici.

Polilo mě horko.... Věřím, že Bůh ale věděl, že tam jsme.

Najednou začali nějací lidé nosit spoustu židlí. Mohli jsme si díky tomu sednout úplně dopředu, abychom viděli dobře. Bylo to výborné.

Vánoční koncert cimbálové muziky jsme si užili všichni.

Po každé druhé písni jsem se babičky trochu starostlivě ptala, zda je vše ok, zda jí není zima.... a babička se na mě po chvíli s vděčností podívala a říká mi: „Janičko, zima tu je, ale mě něco hřeje uvnitř,“ a dotkla se místa na hrudníku...

„Jsem tu tak šťastná. Ještě nikdy jsem za svůj život nic podobného neviděla. Děkuji ti za to.“

Myslím, že jsem v tu chvíli zakusila kousek nebe.

Mám radost dodnes. A radost jsme měli tak nějak všichni, jako by byla nakažlivá.

Vzpomínáme s babičkou na tento večer jako na ten nejkrásnější dárek vánoční.

Moci udělat někomu potřebnému radost je velký dar. Dali jsme do toho maximum, jako by měla být tato radost tou poslední.

Dostali jsme šanci a krátký čas na společné chvíle navíc.

Díky Bohu.

jmh

DĚKUJI....

Šest let...čas utekl rychle....

Milá Zdeňko, nevím, zda se dá všechno slovy vyjádřit, za co jsem Ti vděčná a za co chci poděkovat. Tak aspoň ve zkratce. Jsi pro mě člověk spolehlivý, kdykoli jsem tě o něco pracovně požádala, vždy jsi pomohla. Zvládla jsi vést dobrovolníky, z vlastní zkušenosti vím, jak je to obtížné a zvládla jsi to lépe než já. Bylo ti vyčítáno, že jsi nevěřící, a tak do Božího chrámu nepatříš. Jsi Boží dítě a patříš, víc než si i ty sama myslíš....

Děkuji i za takové maličkosti, jakože jsme šli spolu na oběd, na svařák nebo miodovinu 😊, koupila jsi mně palačinky,

i tyto obyčejné věci mně pomáhaly, když jsem prožívala smutné nebo obtížné dny.

A nesmím zapomenout na úžasného psího kamaráda Edu, že se nechá pomazlit mezi ušima 😊.

Přeji ti za sebe a za chebskou farnost, ať si v důchodu užíváš dlouhé procházky s Edou, všechny své koníčky a těším se na další spolupráci v tvé nové roli dobrovolníka v chrámu sv. Mikuláše a Alžběty a na poutním místě Maria Loreto.

dv

PŘÁNÍ PRO VÁS VŠECHNY

Všem vám, moje milé farnice a milí farníci, přeji, aby rok 2025, který jsme přivítali, byl pro nás všechny rokem plným milostí a požehnaní. Přeji, aby se nám všem dařilo v osobním i v rodinném životě, abychom byli úspěšní v práci nebo ve škole. Přeji všem zdraví nebo naději na uzdravení, přeji všem pohodu a spokojenost. A také lásku a naději. Dobrý, požehnaný rok 2025 přeje

Zdeněk Vild.

OuKhej!

NEJDRAŽŠÍ DÁREK

"Co byste si, děti, přály, abyste měly velkou radost?" ptám se před Vánoceci druháků ve škole při hodině prvouky.

Děti se hlásí. Povídají o dopisech pro Ježíška a o všem možném, co si přejí.... Mobil, tablety, počítače, PC hry, auta, lego, čůrací panenky, chytré hodinky, dovolenou do Alp.....a mnoho dalšího.....

"No jo, děti, ale jak by nám takhle chudá rodina mohla dát takovéhle drahé dárky? Vždyť podívejte. Ježíš se nenarodil ani v porodnici, ale ve smradlavém chlívku."

Děti vytřeštily oči a uvažují..

"Přesto dalo toto miminko lidstvu mnohem víc než třeba zájezd do Alp a než PC hry a bezdrátová sluchátka a chytrá pera a značkové boty....."

"Víte, co dal Ježíš lidem ještě dražšího?"

Ve třídě bylo najednou hrobové ticho. Málokdy bývá ve škole takovéto ticho jako bylo právě teď. Víím, že je tato chvíle hodně důležitá a vnímám v ní trochu mrazení, abych výstižně řekla to, co mám.

"Když Ježíš povyroste, z miminka se stal dítětem jako vy a z dítěte pak dospělým. V té době se setkal s mnoha lidmi. Tito lidé byli většinou různě nemocní. Třeba byli slepí, jiní nemohli léta chodit, další měli jiná nevyléčitelná onemocnění....a tehdy neexistovaly nemocnice, sanitky, neexistovaly lékárny jako dnes."

"Nepadá vás, co Ježíš při setkání s těmito lidmi udělal? Jaký dárek jim dal?"

Děti se hlásí.... a některým to začíná docházet.

"Ano. Ježíš v dospělosti každého z nich při jejich setkání uzdravil.... Myslíte, že to byl dost velký dárek?" "Nechtěl by třeba ten léta chromý člověk radši chytrý mobil?" ptám se tak trochu schválně...;-)

A děti volají okamžitě "Nee! Určitě nee!!!!"

A jeden chlapeček říká:

"Ten chudý Ježíš vlastně pomáhal lidem. On dělal takové dobré skutky. Měl z toho totiž mnohem větší radost, než kdyby sám dostal něco drahého."

„Ano. Přesně tak." řekla jsem.

Pak jsme si povídali s dětmi o dobrých skutečích, které můžeme dělat i my, abychom jako Ježíš předávali lidem radost.

Zahráli jsme si třeba scénku v autobuse, jako že jsem stará babička, která si nemá kam sednout.... No, to bylo najednou dobrých duší, které mi s radostí chtěly pomoci.....-). Děti si pomáhaly i sobě navzájem a já ucítila dobrý pocit, přestože nic z tohoto není v učebních osnovách.

Následně jsme si chvílku všichni sedli kolem klavíru a zpívali vánoční koledy.

Když pak děti ještě vykreslovaly obrázek Sváté Rodiny vyprávěla jsem jim stručně o tom, že i dnes žijí někteří lidé různým způsobem v chudobě. Děti navrhly, že by se pro někoho konkrétního mohly složit a potěšit ho. A skutečně. Naskytl se příležitost pomoci. Měl to být dárek pro malého Davidka, který si přál světelný meč.

Děti se na dárek složily. Každý přinesl 20Kč a jakou z toho měly radost, když Davidkovi meč mohli i zabalit a poslat.

Myslím si, že toto je správně učit naše děti. Nacházet radost z toho, když mohou samy někoho obdarovat a pomoci někomu potřebnému. To je totiž jiný level než být obdarovávan dalšími a dalšími věcmi do našich přeplněných domovů.....

Obdarovávat potřebné s radostí. To bych přála každému.

A nejen o Vánocích.

jmh

PŘÍBĚH TŘÍKRÁLOVÝ

DAR

Za úsvitu se karavana mudrců dala tiše do pohybu. První jel Kašpar, za ním Baltazar s Melicharem a úplně vzadu... sluha Hydris.

Hvězda na nebi jasně zářila a ukazovala jim směr. V Betlémě se zastavili před chudým příbytkem a vstoupili do domova Krále celého světa.

„Přináším darem pro Krále zlato,“ prohlásil Kašpar.

„A zde je kadidlo pro Dítě, které nám darovala nebesa,“ připojil se Melichar.

„Já touhle drahocennou myrhou chci vzdát hold Pánu celého světa,“ doplnil Baltazar.

A Hydris zašeptal: „Toto je hedvábná tunika, kterou pro tebe utkala moje maminka.“

Dítě se usmálo, protože tunika byla krásně barevná a šustivá. Rozevřelo ručky a přitáhlo látku k sobě. A tak Ježíšek poprvé ucítil ve svých rukou život lidí, cenu jejich radostí i strastí. Život, který byl jeho posláním.

(Z knihy Bruna Ferrera: Vánoční příběhy pro potěch duše)

rym

Z KANCELÁŘE

Z FARNÍCH MATRIK

Křty:

7. 12. Eiuoa Tyler Castro

Pohřby:

2. 12. Anton Červeňák

12. 12. Julius Hlaváč

13. 12. Andrej Šivák

EKONOMIKA FARNOSTI

Sbírký liturgické:

Cheb:

prosinec: 39.267 Kč

Dolní Žandov:

prosinec: 1.785 Kč

Pravidelné příspěvky převodem na účet:

prosinec: 16.250 Kč

FINANČNÍ PODPORA FARNOSTI

Možností, jak přispět na život a službu farnosti (farnostcheb.cz/darcovstvi):

1) **hotovostní dar v kanceláři farnosti**

(po domluvě s D. Vrbovou)

2) **hotovostní dar do kasiček**

(chrám sv. Mikuláše a kaple sv. Jana - fara)

3) **převod na účet farnosti:**

č. 781 704 309 / 0800

Jako **variabilní symbol** uveďte, prosíme, své r. č. bez čísla za lomítkem a do poznámky uveďte **účel daru.**, (např.: dar farnosti, dar na střechu kostela sv. Mikuláše, dar na M. Loreto, pohřeb, křest, svatba apod.)

V případě daru vám na požádání vystavíme v kanceláři farnosti **Potvrzení o daru**, které dárce může uplatnit k odečtu darované částky od základu daně z příjmu.

ÚKLIDY U SV. MIKULÁŠE

Za úklidy velké lodi a věže děkujeme za uplynulé roky pokladní paní Zdeňce Nykodýmové, která k 31. 12. 2024 odešla do zaslouženého důchodu. Přejeme jí, ať si ho s rodinou a pejskem Edou užívá ve zdraví, na dlouhých procházkách, při ručních pracích a jiných radostech.

Děkujeme.

Presbytář, sakristii a WC uklízí kostelnice paní Veronika Peťovská.

Děkujeme.

NENECHTE SI UJÍT

▪ „Fotografie, které našly domov“ je název výstavy zajímavých snímků pořízených lidmi bez přístřeší. Lze je vidět do konce ledna v chrámu sv. Mikuláše.

▪ **Od 11. ledna můžete podpořit jubilejní 25. ročník Tříkrálové sbírky.**

▪ **Live s biskupem bez biskupa 20. 1.** (s generálním vikářem P. Hruškou)

▪ Členky **KKŽ** zvou také **zájemkyně o členství** na setkávání v Klubu důchodců v Dlouhé ul. č. 12; vždy jednou za dva týdny ve čtvrtek od 14 hodin.

Lednová setkání: 16. 1., 30. 1.

Únorová setkání: 13. 2., 27. 2.

Březnová setkání: 13. 3., 27. 3.

▪ Na **Večer chval do farního sálu 29. 1.** jste srdečně zváni!

▪ **Zveme vás na postní duchovní obnovu online, Cesta do svobody: Já jsem ta cesta, která začne 2. března ve 20 h. a potrvá do 27. dubna 21 h.** Texty a zamyšlení na každý den, týdenní výzva, askeze, pravidelné nedělní setkání online ve skupinkách (6–10 lidí). Duchovní obnovu připravili Jindřich Fencl, Vlastimil Kadlec, OMI, Petra Koňářková, Gabriela Rybářová, Ve-

ronika Schwarzová, Anna Vomáčková, sestra Ludmila, Iva Fictumová, Terezie Levová.

Tato postní obnova zahrnuje část individuální a každotýdenní společné online setkání ve skupinkách.

Přihlásit se můžete na webu naší diecéze do 1. března, tam si také, prosím, přečtěte důležité prvky obnovy, které jsou součástí Cesty; zdají se náročné a jistě budou vyžadovat nějaký čas a Vaši pozornost, ale zvládnout se to dá a zároveň co nic nestojí, za nic nestojí.

Žijete-li ve vztahu a chcete se přihlásit, nechte si svou účast odsouhlasit svým partnerem či partnerkou (část svého „volného“ času budete muset věnovat Cestě...)

▪ **Postní rekolekce 4. - 6. dubna 2025 s biskupem Tomášem na téma „Tvá hůl mě vede.** (Mojžíš jako průvodce na cestě naděje)“ v krásném německém exercičním domě Johannisthal (Windischeschenbach, Německo). Na postní rekolekci se můžete **přihlásit od 1. prosince 2024 na webu diecéze**, kde se též dočtete další podrobnosti.

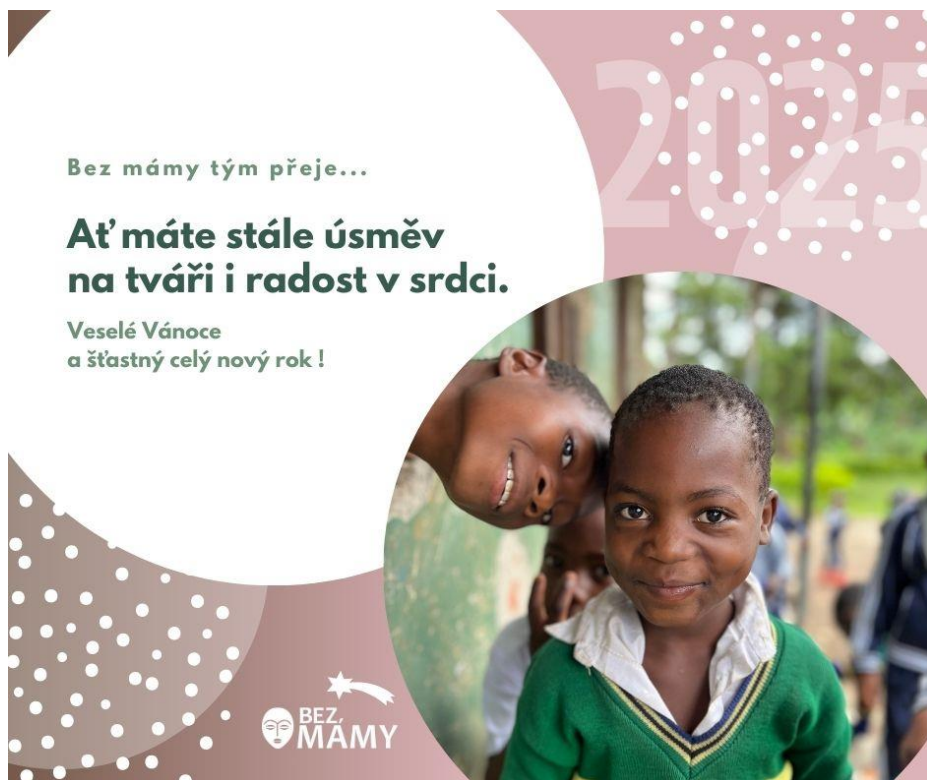
Tato rekolekce je primárně určena pro plzeňskou diecézi. **Do 31. ledna 2025 je proto možnost přihlášení pouze pro účastníky z plzeňské diecéze.** Poté bude možné, v případě volné kapacity, aby se přihlásili i zájemci z jiných diecézí. Děkujeme za pochopení.

FARNÍ TAXI V LEDNU

Doprava bude fungovat i v roce novém, jen je potřeba se předem s některým z našich farních „taxikářů“ dohodnout předem. Konkrétně s paní Jaroslavou Rymešovou (tel.: 604 131 721), s paní Vlastou Černochovou (telefon: 732 973 036), nebo s panem Karlem Vnenkem, (telefon 730 156 536). Opět připomínáme, že nejde o službu placenou, stačí úsměv, poděkování nebo drobný příspěvek dle vlastních možností.

BEZ MÁMY

Děkujeme vám za vaši podporu a přízeň v uplynulém roce. Díky vám jsme mohli pokračovat v našich projektech a v naší snaze pomáhat tam, kde je to třeba.

Do nového roku 2025 vstupujeme odvážně, hned v lednu nás čeká mise do Tanzanie, která bude v jistém směru zcela unikátní. Na výjezd se spolu s námi totiž připravují i studenti ostravského gymnázia.

Už nyní si můžete přečíst na našem blogu úvodní článek, ve kterém se dozvíte například, co všechno se dá sbalit do kufru do letadla, nebo co dalšího máme během mise na programu.

Mějte se hezky

Eliška Běliková

FARNÍ KALENDÁŘ

11. 1.	sobota	17:00		kostel sv. Michaela D. Ž.
12. 1.	neděle	10:00	MŠE SV., SVÁTEK KŘTU PÁNĚ	chrám sv. Mikuláše
		17:00		farní kaple Cheb
13. 1.	pondělí	15:00	mše svatá	DPS Spáleniště
15. 1.	středa	8:00	mše svatá	farní kaple Cheb
17. 1.	pátek	17:00	mše svatá	farní kaple Cheb
18. 1.	sobota	17:00		kostel sv. Michaela D. Ž.
19. 1.	neděle	10:00	MŠE 2. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	chrám sv. Mikuláše
		17:00		farní kaple Cheb
20. 1.	pondělí	15:00	mše svatá	DPS Skalka
22. 1.	středa	8:00	mše svatá	farní kaple Cheb
24. 1.	pátek	17:00	mše svatá	farní kaple Cheb
25. 1.	sobota	17:00		kostel sv. Michaela D. Ž.
26. 1.	neděle	10:00	MŠE 3. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	chrám sv. Mikuláše
		17:00		farní kaple Cheb
29. 1.	středa	8:00	mše svatá	farní kaple Cheb
31. 1.	pátek	17:00	mše svatá	farní kaple Cheb
1. 2.	sobota	17:00		kostel sv. Michaela D. Ž.
2. 1.	neděle	10:00	SVÁTEK UVEDENÍ PÁNĚ DO CHRÁMU	chrám sv. Mikuláše
		17:00		farní kaple Cheb
3. 2.	pondělí	15:00	mše svatá	LDN Amica
5. 2.	středa	8:00	mše svatá	farní kaple Cheb
7. 2.	pátek	17:00	mše sv. za nemocné	farní kaple Cheb
8. 2.	sobota	17:00		kostel sv. Michaela D. Ž.
9. 1	neděle	10:00	MŠE 5. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	chrám sv. Mikuláše
		17:00		farní kaple Cheb
10. 2.	pondělí	15:00	mše svatá	DPS Spáleniště
12. 2.	středa	8:00	mše svatá	farní kaple Cheb
14. 2.	pátek	17:00	mše sv. za členy ŽR	farní kaple Cheb
15. 2.	sobota	17:00		kostel sv. Michaela D. Ž.
16. 2.	neděle	10:00	MŠE 6. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	chrám sv. Mikuláše
		17:00		farní kaple Cheb
17. 2.	pondělí	15:00	mše svatá	LDN Skalka
19. 2.	středa	8:00	mše svatá	farní kaple Cheb
21. 2.	pátek	17:00	mše svatá	farní kaple Cheb
22. 2.	sobota	17:00		kostel sv. Michaela D. Ž.
23. 2.	neděle	10:00	MŠE 7. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	chrám sv. Mikuláše
		17:00		farní kaple Cheb
26. 2.	středa	8:00	mše svatá	farní kaple Cheb
28. 2.	pátek	17:00	mše svatá	farní kaple Cheb
1. 3.	sobota	17:00		kostel sv. Michaela D. Ž.
2. 3.	neděle	10:00	MŠE 8. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	chrám sv. Mikuláše
		17:00		farní kaple Cheb

PRAVIDELNOSTI

Řk farnost Cheb (Cheb, D. Žandov, Milíkov, Pomezí, Tuřany, Odrava, Okrouhlá, Lipová, Nebanice)

FARNÍ DŮM: KOSTELNÍ NÁM. 15, 350 02 CHEB; IČ: 477 22 347

farnost@farnostcheb.cz; www.farnostcheb.cz; č. účtu: 781 704 309 / 0800

Farář: Libor Buček, pastýř a statutář farnosti 608 917 696, farar@farnostcheb.cz

Výpomocný duchovní: Jaroslav Šašek, vězeňský kaplan, 607 202 127, jaroslav.sasek@bip.cz

Pastorační rada: společný e-mail na všechny členy rady je pastoracnirada@farnostcheb.cz

Ekonomická rada: společný e-mail na všechny členy rady je ekonomickarada@farnostcheb.cz

Charita a dobrovolníci: Eva Kolařová, pastorační asistentka, 731 619 729; charita@farnostcheb.cz

Farní kancelář: Dana Vrbová, farní asistentka, 731 619 762, kancelar@farnostcheb.cz

Farní knihovna: po tel domluvě Rudolf Postl, 725 544 883, knihovna@farnostcheb.cz, (neb farní kancelář)

Správa majetku: Zdena Hulínská, asistentka správce majetku, asistentka@farnostcheb.cz

Zpravodaj a farní taxi: Jaroslava Rymešová, redakce, 604 131 721, zpravodaj@farnostcheb.cz

Maria Loreto: Jiří Kolafa, koordinátor týmu Loreto, 731 435 180; loreta@farnostcheb.cz

Chrást sv. Mikuláše: pokladní, pokladni@farnostcheb.cz

Chrást sv. Mikuláše: Veronika Peřovská, 732 634 049, kostelnice, mikulas@farnostcheb.cz

Farní penzion: Jozef a Helena Čverha, správci, 608 656 559; penzion@farnostcheb.cz

Hospic sv. Jiří: Alena Votavová, ředitelka, 736 432 911, hospic@hospiccheb.cz

BOHOSLUŽBY DNE PÁNĚ – SOBOTA / NEDĚLE

So	17:00	mše svatá	D. Žandov
Ne	10:00	mše svatá	kostel sv. Mikuláše Cheb
Ne	11:00	farní kafe aneb „Co týden dal“	farní sál / salonek / knihovna
Ne	17:00	večerní mše svatá	farní kaple Cheb
OSTATNÍ BOHOSLUŽBY A SETKÁNÍ			
Po	15:00	mše svaté v domovech pro seniory	viz Farní kalendář
Út		setkání skupinky Modliteb matek dle domluvy	fara Cheb
St	8:00	mše svatá	farní kaple Cheb
Pá	16:00	svátost smíření (1. pátek adorace)	farní kaple Cheb
Pá	16:30	modlitba růžence	farní kaple Cheb
Pá	17:00	mše svatá	farní kaple Cheb

Svátost smíření: každý pátek hodinu přede mší kaple sv. Jana či po osobní domluvě
Pastýřská služba rozhovorem a modlitbou (duchovní či životní poradenství):
kdykoli kromě úterka podle osobní či telefonické domluvy s P. Liborem či P. Jaroslavem

V ÚTERÝ mají farář i výpomocný duchovní volno – s naléhavými záležitostmi pošlete SMS zprávu, či volejte farní kancelář, farní charitu nebo okolní faráře (viz www.bip.cz).

Farní kancelář: kancelář vlevo v přízemí farního domu, v kont. hodinách či dle domluvy
kontaktní hodiny pondělí a středa 9:00 – 12:00 a 13:00 – 17:00 (Dana Vrbová)

Farní charita Cheb: kancelář v 1. patře farního domu, dle domluvy, nejlépe v kont. hod.
kontaktní hodiny pondělí a středa 9:00 – 12:00 a 13:00 – 17:00 (Eva Kolařová)

Farní knihovna: po tel. domluvě Rudolf Postl, nebo farní kancelář (Dana Vrbová)

Bankovní spojení Řk farnost Cheb: Česká spořitelna, č. účtu 781 704 309 / 0800

Bankovní spojení Farní charita Cheb: Poštovní spořitelna, č. účtu 220 699 597 / 0300

ZPRAVODAJ CHEBSKÉ FARNOSTI pro svoji vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Cheb. Redakční tým: J. Rymešová, J. Karasová, D. Kučerová, A. Kovaříková, D. Vrbová, K. Vnenková, J. Kličová. Za obsah zodpovídají autoři příspěvků. Redakce si vyhrazuje právo na redakční úpravu zaslaných příspěvků. Celkový náklad 150 výtisků. Vychází zpravodaj měsíčně. Toto číslo vyšlo 12. 1. 2025, příští nejspíše 2. 3. 2025. Příspěvky možno odevzdávat v kanceláři, redakci či zaslat na zpravodaj@farnostcheb.cz do **uzávěrky čísla 20. 2. 2025.**